

ناصر بهاری
معاون دفتر تعلیم و نظارت بر امور فرهنگی -رئیس هیئت مدیره انستیتی هومس دانشگازاد

در جهان امروز که پیوندهای فرهنگی و اجتماعی تحت تأثیر پدیده‌هایی مانند جهانی سازی، مهاجرت و تنوع فرهنگی قرار گرفته، مفهوم وفاق فرهنگی به عنوان یکی از ارکان اساسی همبستگی اجتماعی مورد توجه ویژه‌ای قرار دارد. وفاق فرهنگی به مجموعه‌ای از ارزش‌ها، باورها و اشتراکات تاریخی و اجتماعی اشاره دارد که موجب انسجام و همکاری میان گروه‌های مختلف در یک جامعه می‌شود. این وفاق می‌تواند در قالب زبان‌های مشترک، آیین‌های ملی، جشنواره‌های فرهنگی و سایر عناصر هویت‌ساز تقویت‌شود و به ایجاد جامعه‌ای یکپارچه و هماهنگ کمک کند.

در این میان، جوامع چندفرهنگی مانند ایران که از غنای فرهنگی و تنوع قومی برخوردارند، ظرفیت بالایی برای تقویت وفاق فرهنگی دارند. ایران با پیشینه تمدنسی غنی و وجود اقوام و مذاهب مختلف، نمونه‌ای بارز از همزیستی مسالمت‌آمیز فرهنگی است. با این حال، به منظور ارتقای هرچه بیشتر این وفاق، نیاز به برنامه‌ریزی‌های هوشمندانه، تقویت گفت‌وگوی بین فرهنگی و اجرای سیاست‌های فراگیر احساس می‌شود. چنین اقداماتی نه تنها انسجام اجتماعی را افزایش می‌دهد، بلکه زمینه‌ساز توسعه پایدار و عدالت اجتماعی نیز خواهد بود. با توجه به اهمیت وفاق فرهنگی در جوامع متنوع، این پرسش مطرح می‌شود که چه راهکارها و سیاست‌هایی می‌توانند به تقویت همبستگی فرهنگی و کاهش چالش‌های ناشی از تنوع کمک کنند. در این نوشته تلاش می‌شود به عوامل مؤثر بر وفاق فرهنگی پرداخته شود و در حد امکان راه‌حل‌ها و پیشنهاد‌های سیاستی برای ترویج همزیستی سازنده و انسجام اجتماعی در مسیر تشکیل وفاق فرهنگی در جامعه ارائه شود.

اهمیت وفاق فرهنگی

اهمیت وفاق فرهنگی در جوامع معاصر، یکی از ابعاد کلیدی برای دستیابی به توسعه پایدار، همزیستی مسالمت‌آمیز و تقویت انسجام اجتماعی به‌شمار می‌آید. وفاق فرهنگی به معنای وجود درک متقابل، پذیرش تفاوت‌ها، و توافق بر سر ارزش‌ها و هنجارهای مشترک میان اعضای جامعه، به ویژه در بستر جوامع چندفرهنگی و متنوع است. در ادامه، ابعاد گوناگون اهمیت وفاق فرهنگی را می‌توان چنین تبیین کرد:

کاهش تنش‌های اجتماعی وافزایش تاب‌آوری جامعه

یکی از مهم‌ترین کارکردهای وفاق فرهنگی، کاهش تعارضات و تنش‌های اجتماعی است. در جوامعی که افراد و گروه‌ها به درک مشترکی از ارزش‌ها، هنجارها و اهداف کلان جامعه دست یافته‌اند، امکان سوء تفاهم، تبعیض و نزاع‌های فرهنگی یا قومیتی به شکل چشمگیری کاهش می‌یابد. وفاق فرهنگی بستر گفت‌وگوی سازنده و حل مسالمت‌آمیز اختلافات را فراهم می‌آورد و از طریق تقویت ظرفیت گفت‌وگو و تفاهم، تاب‌آوری جامعه در برابر بحران‌ها و چالش‌های اجتماعی را ارتقا می‌دهد.

تقویت همبستگی و انسجام اجتماعی

وفاق فرهنگی به مثابه نوعی سرمایه اجتماعی، نقش کلیدی در تقویت حس همبستگی و انسجام در میان گروه‌های اجتماعی ایفا می‌کند. هنگامی که فرهنگ‌های متنوع در یک جامعه بتوانند بر پایه اصول مشترک به تعامل و همزیستی برسند، یک هویت جمعی و احساس تعلق مشترک پدید می‌آید که می‌تواند شکاف‌های فرهنگی، قومی، مذهبی و زبانی را کاهش دهد. این امر نه تنها به همزیستی مسالمت‌آمیز میان گروه‌های مختلف منجر می‌شود، بلکه زمینه را برای کنش جمعی و مشارکت فعال شهر و ندان در فرآیندهای اجتماعی و سیاسی فراهم می‌سازد.

تقویت بنیان‌های توسعه اقتصادی و فرهنگی

در جوامعی که وفاق فرهنگی برقرار است، بستر مناسبی برای مشارکت مؤثر همه گروه‌های اجتماعی در فعالیت‌های اقتصادی، فرهنگی و علمی فراهم می‌شود. وفاق فرهنگی موجب افزایش اعتماد عمومی، کاهش هزینه‌های اجتماعی ناشی از تعارضات، و بهبود بهره‌وری نیروی انسانی می‌شود. همچنین در چنین جوامعی، تنوع فرهنگی به‌عنوان یک ظرفیت و مزیت رقابتی تلقی می‌شود که می‌تواند به رشد صنایع خلاق، تقویت گردشگری فرهنگی، و تولید نوآوری‌های

جامعهٔ ایرانی نیازمند مدیریتی چندلایه و تقویت‌کنندهٔ حس تعلق به هویت ملی است

وفاق فرهنگی پیش‌زمینهٔ همبستگی اجتماعی

اجتماعی و اقتصادی منجر شود. در مجموع، وفاق فرهنگی نه تنها یک ضرورت اخلاقی و اجتماعی است، بلکه پیش شرطی برای شکل‌گیری جوامعی پایدار، منسجم و پیشرو محسوب می‌شود. توجه به سیاست‌گذاری‌های فرهنگی فراگیر، آسـوژش چندفرهنگی، و تقویت گفت‌مان‌های همدلانه میان اقوام و گروه‌های مختلف، می‌تواند زمینه‌ساز تقویت وفاق فرهنگی و در نتیجه، ارتقای کیفیت زندگی فردی و جمعی باشد.

عوامل مؤثر بر وفاق فرهنگی

الف) تاریخ و فرهنگ مشترک

یکی از پایه‌های شکل‌گیری وفاق فرهنگی، وجود حافظه تاریخی و تجربیات مشترک میان اقوام، مذاهب و گروه‌های فرهنگی ساکن در یک سرزمین است. این حافظه جمعی که از طریق اسطوره‌ها، حماسه‌ها، زبان و آیین‌های مشترک شکل می‌گیرد، بستری است برای درک متقابل و انسجام ملی. جوامعی که گذشته مشترک خود را به رسمیت می‌شناسند و آن را با بازخوانی و بازتفسیر می‌کنند، بیشتر قادرند بر سسر اصول ارزشی و فرهنگی توافق کنند و از میراث فرهنگی خویش به‌عنوان سرمایه‌ای برای آینده بهره‌گیرند.

ب) نظام آموزش و پرورش

نقش نهادهای آموزشی در تکرین وفاق فرهنگی، نقشی بنیادین و راهبردی است. آموزش و پرورش، به‌ویژه در دوران کودکی و نوجوانی، قادر است بنیان‌های احترام به تفاوت‌ها، همزیستی، و ارزش‌های مشترک را در ذهن و رفتار نسل‌های آینده نهادینه کند. طراحی برنامه‌های درسی که تنوع فرهنگی را به رسمیت بشناسد و در عین حال بر عناصر وحدت‌بخش تأکید کند، از مهم‌ترین گام‌ها در جهت پرورش شهروندانی مسئول، آگاه و چندفرهنگی است. همچنین، تربیت معلمان آشنا با مباحث تنوع فرهنگی و اخلاق شهروندی، نقش مهمی در عملیاتی‌سازی این اهداف دارد.

ج) نقش رسانه‌ها

رسانه‌ها، چه در سطح ملی و چه محلی، نقش کلیدی در شکل‌دهی به افکار عمومی و بازنمایی تنوع فرهنگی ایفا می‌کنند. رسانه‌های مسئول، می‌توانند بستری برای گفت‌وگو، شناخت متقابل، و تقویت پل‌های ارتباطی میان فرهنگ‌ها باشند. آن‌ها از طریق روایت‌های همدلانه، پرهیز از کلیشه‌سازی، و ایجاد فضای مباحثه آزاد می‌توانند موجب ارتقای سواد فرهنگی و درک متقابل در جامعه شوند. در مقابل، رسانه‌هایی که به تقویت شکاف‌های فرهنگی، تحقیر دیگری و ترویج تبعیض دامن می‌زنند، یکی از موانع اصلی وفاق فرهنگی محسوب می‌شوند.

ابعاد اصلی وفاق فرهنگی

الف) بعد هویتی

وفاق فرهنگی نیازمند بازتعریف و بازسازی هویت ملی است، به گونه‌ای که ضمن حفظ انسجام و وحدت ملی، بتواند گوناگونی قومی، مذهبی، زبانی و محلی را در دل خود بگنجاند. در این رویکرد، هویت ایرانی باید در پیوند با هویت اسلامی و میراث تاریخی و تمدنی کشور تعریف شود.

ب) بعد ارزشی

در دل تنوع فرهنگی، تأکید بر ارزش‌های بنیادین و مشترک نقش محوری در شکل‌گیری وفاق دارد. این ارزش‌ها باید نه فقط در شعار، بلکه در قوانین، سیاست‌ها و برنامه‌ها نیز متجلی شوند. وفاق ارزشی یعنی پذیرش تفاوت‌ها در سایه یک اجماع اخلاقی فراگیر.

ج) بعد رفتاری

یکی از نشانه‌های تحقق وفاق فرهنگی، بروز آن در کنش‌ها و رفتارهای روزمره افراد جامعه است. نهادینه‌سازی رفتارهای مدنی از قبیل احترام به قانون، مدارا با دیگری، مسئولیت‌پذیری اجتماعی، و مشارکت فعال در امور جمعی، نشانه‌هایی از بلوغ فرهنگی و تحقق وفاق در سطح کنش‌گری است. این رفتارها از طریق آموزش، الگوسازی رسانه‌ای و سیاست‌های تشویقی قابل تقویت هستند.

د) بعد ارتباطی

در دنیای معاصر، ارتباطات میان‌فرهنگی و سواد رسانه‌ای، ابزاری بنیادین برای تحقق وفاق فرهنگی محسوب می‌شوند. تقویت زبان گفت‌وگو، به‌ویژه در فضای عمومی و رسانه‌ای، می‌تواند زمینه‌ساز درک متقابل و کاهش تعارضات فرهنگی شود. آموزش مهارت‌های ارتباطی، نقدپذیری، گوش دادن فعال و پرهیز از پیش‌داوری‌های فرهنگی، از ملزومات تحقق این بعد است. در این میان، شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی نیز می‌توانند به‌عنوان ابزارهایی برای هم‌افزایی فرهنگی یا به‌عکس، تقابل فرهنگی عمل کنند؛ نوع سیاست‌گذاری و فرهنگ‌سازی در این عرصه تعیین‌کننده خواهد بود.

نقش تحولات جمعیتی و نسلی در وفاق فرهنگی

تحولات جمعیتی و نسلی از عوامل کلیدی تأثیرگذار بر وفاق فرهنگی در جوامع هستند. تغییر در ساختار سنی جمعیت، مهاجرت، تفاوت‌های نسلی در ارزش‌ها و باورها، و تحول در سبک زندگی، همگی می‌توانند همبستگی اجتماعی را تقویت یا تضعیف کنند. برای مثال، افزایش جمعیت جوان در یک جامعه ممکن است به دلیل پویایی و پذیرش بیشتر تغییرات فرهنگی، وفاق را از طریق همگرایی با ارزش‌های مدرن تقویت کند. در مقابل، در جوامعی که با پیری جمعیت روبه‌رو هستند، مقاومت در برابر تحولات فرهنگی ممکن است به شکاف نسلی و کاهش انسجام اجتماعی منجر شود.

تفاوت‌های نسلی نیز نقش مهمی در وفاق فرهنگی ایفا می‌کنند. نسل‌های قدیم‌تر معمولاً به ارزش‌ها و سنت‌های دیرینه پایبند هستند، در حالی که نسل‌های جوان‌تر تحت تأثیر جهانی‌شدن و فضای مجازی، بیشتر به سمت هنجارهای جهانی و فردگرایی تمایل دارند. با این حسـال، اگر جامعه بتواند گفت‌وگوی بین‌نسلی را تقویت کند، این تفاوت‌ها می‌تواند به جای تهدید، به عاملی برای غنای فرهنگی تبدیل شود.

علاوه بر این، مهاجرت و تغییرات قومی–فرهنگی ناشی از آن نیز بر وفاق فرهنگی تأثیر می‌گذارد. در جوامعی که با ورود گروه‌های مهاجر روبه‌رو هستند، تعامل بین فرهنگ غالب و فرهنگ‌های جدید می‌تواند هم به چندفرهنگی شدن سازنده بینجامد و هم به تنش‌های هویتی دامن بزند. کلید حفظ وفاق در چنین شرایطی، سیاست‌گذاری‌های هوشمندانه برای تقویت اشتراکات فرهنگی، احترام به تنوع و جلوگیری از قطبی‌سازی است. لذا تحولات جمعیتی و نسلی اگر به‌درستی مدیریت شوند، می‌توانند وفاق فرهنگی را پویاتر و انعطاف‌پذیرتر کنند؛ اما اگر نادیده گرفته شوند، ممکن است به تفرقه و گسست اجتماعی منجر شوند.

جایگاه دینداری و معنویت در تحقق وفاق فرهنگی

وفاق فرهنگی به‌عنوان همگرایی و همدلی میان اعضای یک جامعه، یکی از ارکان اساسی پیشرفت و ثبات اجتماعی محسوب می‌شود. در این میان، دینداری و معنویت نقش کلیدی در ایجاد و تقویت این وفاق ایفا می‌کنند. ادیان و باورهای معنوی با ارائه اصول اخلاقی مشترک، ارزش‌های انسانی والا و تعالیم مبتنی بر صلح و همزیستی، بستری مناسب برای تقویت انسجام اجتماعی فراهم می‌آوردند. آموزه‌هایی همچون عدالت، احترام متقابل، ایثار و نوع دوستی که در اکثر ادیان مورد تأکید قرار گرفته‌اند، می‌توانند به عنوان عوامل پیونددهنده میان افراد یا پیشینه‌های فرهنگی متفاوت عمل کنند.

از سوی دیگر، معنویت به عنوان جست‌وجوی معنا و حقیقت فراتر از مادیات، به افراد کمک می‌کند تا با درک عمیق‌تر از وجود خود و دیگران، به سمت مدارا و پذیرش تفاوت‌ها حرکت کنند. جوامعی که به ارزش‌های معنوی پایبند هستند، معمولاً از انعطاف‌پذیری بیشتری در مواجهه با تنوع فرهنگی برخوردارند، زیرا معنویت به انسان‌ها یادآوری می‌کند که در عین تفاوت‌های ظاهری، همگی در جستجوی حقیقت و آرامش درونی هستند. این نگاه افرودی می‌تواند شکاف‌های ناشی از اختلافات قومی، زبانی یا اجتماعی را کاهش دهد.

با این حال، برای تحقق وفاق فرهنگی از طریق دینداری و معنویت، باید از تحمیل تفسیرهای تک‌بعدی از دین پرهیز کرد و به جای تأکید بر تفاوت‌های مذهبی، بر اشتراکات مذهبی، اخلاقی و انسانی تمرکز نمود. گفت‌وگوی بین‌ادیانی و ترویج قرانت‌های صلح‌آمیز و عقلانی از متون مقدس می‌تواند به تقویت همبستگی اجتماعی کمک کند. همچنین تلفیق خرد جمعی ناشی از سنت‌های دینی با نیاز‌های جامعه مدرن، مسیر اربراری دستیابی به وفاق فرهنگی هموار خواهد ساخت.

تأثیر جهانی‌شدن و فضای مجازی بر وفاق فرهنگی

جهانی‌شدن و گسترش فضای مجازی در دهه‌های اخیر، تأثیرات عمیقی بر وفاق فرهنگی در جوامع مختلف گذاشته است. از یک سو، این پدیده‌ها با تسهیل ارتباطات و تبادل اطلاعات، زمینه‌ساز تعامل بیشتر میان فرهنگ‌ها شده‌اند. شبکه‌های اجتماعی، پلتفرم‌های رسانه‌ای و ابزارهای دیجیتال، امکان آشنایی مردم با ارزش‌ها، سنت‌ها و شیوه‌های زندگی دیگر جوامع را فراهم کرده‌اند. این تعامل می‌تواند به افزایش درک متقابل، کاهش پیش‌داوری‌ها و تقویت همزیستی مسالمت‌آمیز بین فرهنگ‌ها منجر شود. در چنین شرایطی، وفاق فرهنگی به‌عنوان اشتراک در اصول و ارزش‌های جهانی تقویت می‌شود.

با این حال، جهانی‌شدن و فضای مجازی چالش‌هایی نیز برای وفاق فرهنگی ایجاد کرده‌اند. هجوم فرهنگ مسلط جهانی، به‌ویژه فرهنگ غربی، ممکن است هویت‌های محلی و سنتی را تحت‌الشعاع قرار دهد و موجب احساس

از خودبیگانگی در برخی جوامع شود. همچنین، گسترش اطلاعات نادرست و قطعی‌سازی در فضای مجازی می‌تواند به شکاف‌های فرهنگی دامن بزند. لذا، تأثیر جهانی‌شدن و فضای مجازی بر وفاق فرهنگی به سیاست‌گذاری‌های فرهنگی و نحوه مدیریت این فرایندها بستگی دارد. اگر جوامع بتوانند با حفظ هویت بومی، از فرصت‌های تعامل فرهنگی استفاده کنند، وفاق و انسجام اجتماعی تقویت خواهد شد. آموزش رسانه‌ای، تقویت گفت‌مان انتقادی و سیاست‌های حمایت از تنوع فرهنگی می‌توانند به تعادل بین همگرایی جهانی و حفظ ارزش‌های محلی کمک کنند.

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

در کشوری همچون ایران با گستره‌ای کم‌نظیر از تنوع فرهنگی، مسئله وفاق فرهنگی می‌تواند یکی از بنیادی‌ترین مسائل سیاست‌گذاری عمومی محسوب شود. ایران عزیز مان، به‌عنوان خاستگاه فرهنگ و تمدنی دیرینه و پل ارتباطی میان فرهنگ‌ها، زبان‌ها و آیین‌های مختلف، ظرفیت عظیمی برای بهره‌برداری از تنوع فرهنگی در مسیر توسعه پایدار دارد. این تنوع می‌تواند زمینه‌ساز نوآوری اجتماعی، پویایی فرهنگی، و گسترش سرمایه اجتماعی باشد، اگر در پرتو سیاست‌های هوشمندانه و مشارکت محور هدایت شود.

واقعیت امروز جامعه نشان می‌دهد که با جامعه‌ای چندفرهنگی روبه‌رو هستیم؛ جامعه‌ای که در آن دست‌کم ده گروه قومی عمده با خرد فرهنگ‌های متمایز، در کنار یکدیگر زندگی می‌کنند و حدود نیمی از مردم به زبان‌هایی غیر از فارسی سخن می‌گویند. این تنوع زبانی و فرهنگی، که از نقاط قوت بنیادین کشور به‌شمار می‌رود، نیازمند مدیریت چندلایه و حساس است تا از یک‌سوا مانع بروز حاشیه‌نشینی فرهنگی و ازسوی دیگر تقویت‌کننده حس تعلق به هویت ملی باشد. در این مسیر، نخستین چالش، غلبه گفت‌مان یکسان‌انگار در سیاست‌گذاری‌های فرهنگی است و بسیار لازم و ضروری است منشور وفاق فرهنگی با مشارکت نه‌بندگان، فعالان فرهنگی و نمایندگان گروه‌های اجتماعی تدوین شود تا سیاست‌های فرهنگی کشور، با تازب‌بدهنده واقعیت چندفرهنگی جامعه باشد. ایجاد شبکه‌های رسانه‌ای چندصدایی با مشارکت فعال گروه‌های فرهنگی، و حمایت از تولید محتوای خلاق و وفاق‌محور، ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است. نظام آموزشی نیز باید با اصلاح محتوای درسی، زمینه‌های آشنایی عمیق‌تر دانش‌آموزان با تنوع فرهنگی کشور را فراهم آورد. گنجاندن ادبیات شفاهی اقوام مختلف، آموزش زبان‌های محلی به‌صورت اختیاری، و طراحی دوره‌هایی برای معلمان در زمینه مهارت‌های گفت‌وگویی و میان‌فرهنگی، می‌تواند به درونی‌سازی احترام به تفاوت‌ها بینجامد.

در همین راستا، ترویج هنر‌ها و سنت‌های بومی، برگزاری جشنواره‌های فرهنگی در مناطق مختلف کشور، و حمایت از تولیدات هنری و ادبی اقوام مختلف، از جمله اقداماتی است که می‌تواند به تقویت پیوندهای عاطفی میان فرهنگ‌های گوناگون کمک کند. چنین برنامه‌هایی، اگر با حضور و مشارکت فعال خود جوامع محلی همراه باشد، می‌تواند به جلب اعتماد بیشتر و افزایش سرمایه اجتماعی منجر شود.

از منظر اقتصادی نیز، وفاق فرهنگی بدون توسعه متوازن ممکن نیست. تلاش در جهت رفع محرومیت از مناطق حاشیه‌ای، به‌ویژه مناطق مرزی، نه تنها از منظر عدالت اقتصادی، بلکه به‌عنوان ضرورتی فرهنگی باید مدنظر قرار گیرد. اجرای پروژه‌های اشتغال‌زا، تأسیس مناطق آزاد فرهنگی، و... می‌تواند در کاهش احساس عدم توجه بین اقوام و فرهنگ‌های مختلف و همچنین ایجاد همبستگی فرهنگی مؤثر باشد.

در این مسیر، نقش‌آفرینی نهادهای گوناگون امری حیاتی است. رسانه‌ها باید مسئولیت خود را در ساختن تصویرهای همدلانه از فرهنگ‌های مختلف بر عهده گیرند. نهنگان فکری و فرهنگی باید میان مرکز و پیرامون پل‌های ارتباطی بسازند و تسهیل‌گر تعاملات میان فرهنگ‌های باشند. همچنین تقویت گفت‌وگوی بین‌نسلی برای انتقال ارزش‌های مشترک، نقش مهمی در تداوم پیوند فرهنگی اقوام مختلف با میراث ملی دارد.

افزون بر این‌ها، ترویج کمپین‌های عمومی برای افزایش آگاهی درباره اهمیت همزیستی و احترام به تفاوت‌ها و استفاده از ظرفیت رسانه‌های اجتماعی برای ترویج روایت‌های مثبت از تنوع فرهنگی، باید در اولویت سیاست‌گذاران قرار گیرد. تشویق به پروژه‌های بین‌فرهنگی، فراهم‌آوردن بسترهای مشارکت گروه‌های گوناگون در فرایندهای فرهنگی، و حمایت از رسانه‌هایی که پیام‌های هم‌گرایانه تولید می‌کنند، همگی از جمله گام‌های عملی در مسیر تحقق وفاق فرهنگی‌اند. تنوع فرهنگی با شکل‌گیری وفاق فرهنگی اگر به‌درستی مدیریت شود، موتور خلافت، نوآوری و همبستگی در جامعه خواهد بود.

آگهی فراخوان

مناقصه عمومی یکم ر حله‌ای همز مان بارز زبانی کیفی (یکپار چه)

www.setadiran.ir . پس از بارگذاری اسناد مناقصه در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت، فقط فیزیک پاکت الف به آدرس مناقصه‌گذار (مندرچ در بند ۱) قابل تحویل است.
بقیه مدارک شامل پاکت ارزیابی کیفی ب و ج نیازی به ارسال فیزیکی اسناد نداشته و فقط در سامانه مذکور بارگذاری گردد.

۷- **محل و زمان بازگشایی پکت‌های ارزیابی کیفی**: روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۱۴ در بستر سامانه ستاد ایران

۸- **مدت اعتبار پیشنهادها**: ۶ ماه (۱۸۰ روز) از تاریخ آخرین مهلت ارائه پیشنهادها

کلیه مراحل برگزاری فراخوان از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد.

لازم است متقاضیان شرکت در فراخوان در صورت عدم عضویت در سامانه، نسبت به ثبت‌نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (به‌صورت بخط) برای کلیه صاحبان امضای مجاز و مهر سازمانی اقدام لازم را به عمل آورند.

سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران

طرح ایجاد مناطق ویژه استقرار صنایع انرژی

بر در سواحل جنوبی کشور

شماره شناسه ۱۹۳۸۰۳۰

شماره الف.م ۷۳۷

شماره الف.م ۷۳۷

شماره الف.م ۷۳۷

شماره الف.م ۷۳۷

آدرس: تهران، خیابان ولیعصر، بالاتر از میدان ولیعصر، روبه‌روی

سینما استقلال، ساختمان شرکت ملی فولاد ایران، دفتر طرح ایجاد صنایع انرژی بر در سواحل جنوبی کشور- پارسیان، طبقه همکف، تلفن ۸۸۹۰۶۱۳۳-۰۲۱

۲- **موضوع مناقصه:** انجام خدمات درمانی و اورژانس پیش بیمارستانی در طرح ایجاد مناطق ویژه استقرار صنایع انرژی بر در سواحل جنوبی کشور (پارسیان)

۳- **برآورد هزینه اجرای کار:** ۱۰۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ (یکصد میلیارد) ریال

۴- **نوع و مبلغ تضمین:** یک قفـره ضمانت‌نامه بانکی به مبلغ ۵/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ (پنج میلیارد) ریال به صورت ضمانت‌نامه بانکی که توسط یکی از بانکهای مجاز صادر و امضا شده باشد و برای مدت سه ماه از تاریخ پایان پیشنهادات اعتبار داشته و قابل تمدید باشد. (ضمانت‌نامه باید دارای شماره سپام بوده و هیچ‌گونه شرطی از سوی بانک نباید در ضمانت‌نامه درج گردد.)

۵- **محل و مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه:** اسناد مناقصه از ساعت ۸ روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۱۰ لغایت ساعت ۱۶ روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۱۷ از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به www.setadiran.ir در دسترس خواهد بود.

۶- **محل و مهلت زمانی ارائه پیشنهاد:** پایان وقت اداری (ساعت ۱۶) روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۰۲ از طریق بازگذاری در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد ایران) به آدرس